

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudců JUDr. Kateřiny Šimáčkové a JUDr. Tomáše Langáška v právní věci žalobce: **Hnutí DUHA – Přátelé Země Česká republika**, se sídlem Údolní 33, Brno, zastoupený Mgr. Pavlem Černohousem, advokátem, se sídlem Praha 4 – Podolí, Ve Svahu 531/1, proti žalovanému: **Ministerstvo životního prostředí**, Praha 10, Vršovická 1442/65, odbor výkonu státní správy II, České Budějovice, Mánesova 3a, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 9. 2012, č. j. 564/510/12, 41140/ENV/2012, za účasti osob zúčastněných na řízení: **a) Město Hartmanice**, se sídlem v Hartmanicích 75, **b) Správa Národního parku a chráněné krajinné oblasti Šumava**, se sídlem Vimperk, 1. máje 260, zastoupena JUDr. Ing. Petrem Petržílkem, Ph.D., advokátem, se sídlem Dvořákova 1624, Úvaly u Prahy, **c) Občanské sdružení Šumava 21**, se sídlem Dolní Břežany, Lhota 78, **d) Obec Modrava**, se sídlem Modrava 63, o námitce podjatosti soudce Nejvyššího správního soudu JUDr. Jaroslava Vlašína, vznesené osobou zúčastněnou na řízení sub b) v řízení o kasační stížnosti osoby zúčastněné na řízení sub b) proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích č. j. 10 A 119/2012 - 64 ze dne 31. 5. 2013, vedeném u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 3 As 75/2013,

takto:

Soudce Nejvyššího správního soudu JUDr. Jaroslav Vlašín **není vyloučen** z projednávání a rozhodnutí věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 3 As 75/2013.

Odůvodnění:

Krajský soud v Českých Budějovicích rozsudkem č. j. 10 A 119/2012 - 64 ze dne 31. 5. 2013 zrušil rozhodnutí žalovaného Ministerstva životního prostředí ze dne 25. 9. 2012, č. j. 564/510/12, 41140/ENV/2012, a rozhodnutí Správy Národního parku a chráněné krajinné oblasti Šumava ze dne 30. 3. 2012, zn. SZ NPS 10093/2011/11-NSP 02555/2012, pro vady řízení a pro nezákonnost a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Proti uvedenému rozsudku podala osoba zúčastněná na řízení sub b) Správa Národního parku a chráněné krajinné oblasti Šumava (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost.

Nejvyšší správní soud poté, co mu byla věc předložena k rozhodnutí, poučil účastníky řízení, že v dané věci bude podle rozvrhu práce rozhodovat třetí senát (ve složení JUDr. Jaroslav Vlašín, JUDr. Petr Průcha a JUDr. Jan Vyklický) a že v případě dlouhodobé nepřítomnosti některého ze jmenovaných soudců může být senát doplněn některým ze soudců šestého senátu (jimiž jsou JUDr. Bohuslav Hnízdl, JUDr. Kateřina Šimáčková a JUDr. Tomáš Langášek). Současně je soud poučil o možnosti uplatnit námitku podjatosti uvedených soudců. Na tento přípis reagoval zástupce stěžovatele podáním, v němž soudu sdělil, že namítá podjatost soudce Nejvyššího správního soudu JUDr. Jaroslava Vlašína v případě, že by se prokázal jeho příbuzenský poměr k aktivistovi RNDr. M. V. Stěžovatel požádal, aby bylo prověřeno, zda jmenovaný soudce je či není osobou blízkou k RNDr. V. V případě, že by se tento vztah prokázal, stěžovatel namítá podjatost soudce, neboť by nebylo lze vyloučit jeho poměr k věci, účastníkům, nebo jejich zástupcům.

K námitce podjatosti se vyjádřil soudce JUDr. Jaroslav Vlašín. Uvedl, že mu nejsou známy žádné skutečnosti, které by mohly vzbuzovat pochybnosti o jeho podjatosti, nemá žádný vztah k účastníkům, jejich zástupcům ani osobám zúčastněným na řízení, rovněž tak nemá vztah k věci samotné, k RNDr. M. V. není v žádném příbuzenském poměru a jmenovaného aktivistu osobně nezná.

Námitka podjatosti byla postupem podle § 8 odst. 5 věty páté zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), předložena k rozhodnutí šestému senátu Nejvyššího správního soudu, který o ní uvážil následovně:

Podle ustanovení § 8 odst. 1 s. ř. s. jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednáváné věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

Integrovaná součástí práva na spravedlivý proces tak, jak je vymezeno v ustanovení čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod a v ustanovení čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, je garance toho, aby ve věci rozhodoval nezávislý a nestranný soudce. Nestrannost a nezájatost soudce je jedním z hlavních předpokladů spravedlivého rozhodování a jednou z hlavních premis důvěry občanů a jiných subjektů práva v právo a právní stát (ustanovení čl. 1 odst. 1 Ústavy).

Rozhodnutí o vyloučení soudce z důvodů uvedených v ustanovení § 8 s. ř. s. představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci s tím, že příslušnost soudu i soudce stanoví zákon (ustanovení čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Tak, jak zákon tuto příslušnost stanovil, je zásadně dána, a postup, kterým je věc odnímána soudu příslušnému a přikázána soudu, resp. soudci jinému, je nutno chápat jako postup výjimečný. Vzhledem k tomu lze vyloučit soudce z projednávání a rozhodnutí přidělené věci jen výjimečně a ze skutečně závažných důvodů, které mu reálně brání rozhodnout v souladu se zákonem nezájatě a spravedlivě (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 4. 2003, č. j. Nao 19/2003 -16).

Stěžovatel namítá podjatost soudce JUDr. Jaroslava Vlašína „v případě, že by se prokázal jeho příbuzenský vztah k RNDr. M. V. aktivně působícímu v Ekologickém institutu Veronica a úzce spolupracujícímu s žalobcem ve věci NP Šumava, kde vystupuje jako tiskový mluvčí těchto blokad a publikuje články výrazně zaměřené proti činnosti stěžovatele.“

Nejvyšší správní soud konstatuje, že nestrannost soudce se zkoumá jednak ze subjektivního a jednak z objektivního hlediska. Subjektivní kritérium vypovídá o osobním přesvědčení soudce, objektivní naproti tomu svědčí o tom, že soudce skýtá dostatečné záruky vylučující jakékoliv legitimní pochybnosti v tomto ohledu. V dané věci bylo subjektivní stanovisko stěžovatele skutečně podnětem k tomu, aby se Nejvyšší správní soud podjatostí soudce JUDr. Jaroslava Vlašína zabýval. Subjektivní náhled jmenovaného soudce, jak vyplývá z jeho vyjádření, svědčí o tom, že se za podjatého v souzené věci nepovažuje.

Nejvyšší správní soud dále zkoumal poměr jmenovaného soudce k projednávané věci. Za poměr k věci se považuje přímý zájem soudce na projednávané věci, zejména zájem na jejím výsledku. Vyloučen by byl také soudce, který by získal o věci poznatky jiným způsobem než dokazováním při jednání. Pochybnosti o nepodjatosti soudce pro jeho poměr k účastníkům či jejich zástupcům - kromě vztahů příbuzenských a obdobných vztahů - mohou vzniknout i tehdy, je-li soudcův vztah k účastníkům, případně zástupcům, přátelský či naopak zjevně nepřátelský.

V projednávané věci však žádný z těchto důvodů ze spisového materiálu nebyl zjištěn. Jak vyplývá z vyjádření soudce k námitce podjatosti, nejsou mu známy žádné skutečnosti, které by mohly vzbuzovat pochybnosti o jeho podjatosti, nemá žádný vztah k účastníkům, jejich zástupcům ani osobám zúčastněným na řízení, rovněž tak nemá vztah k věci samotné, k RNDr. M. V. není v žádném příbuzenském poměru, ani ho osobně nezná

Vzhledem k tomu, že stěžovatelem uvedená skutečnost nemůže být ve smyslu ustanovení § 8 odst. 1 s. ř. s. důvodem pro vyloučení soudce, a jiné skutečnosti stěžovatel netvrdí, rozhodl Nejvyšší správní soud tak, že soudce Nejvyššího správního soudu JUDr. Jaroslav Vlašín není vyloučen z projednávání a rozhodování věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 3 As 75/2013.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejdou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. července 2013

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu

